

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **KONREO, v. o. s.**
sídlem Dobrovského 1310/64, 612 00 Brno
insolvenčního správce FAU s. r. o.
sídlem Pekařská 1639/79A, 747 05 Opava
zastoupený advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3162/3, 709 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2023 č. j. 3766371/23/3202-80548-805096,
ve věci námitky proti vyzoomění o převedení přeplatku na dani,

takto:

- I. Žaloba se v části, kterou žalobce napadá rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 25. 9. 2023 č. j. 3766371/23/3202-80548-805096, pokud jím byl vyzooměn o převedení přeplatku na příslušenství daní vykázaného ke dni 20. 12. 2021 na úhradu nedoplatku daně z nemovitých věcí ve výši 122 025 Kč se dnem úhrady 1. 6. 2019 a ve výši 122 025 Kč se dnem úhrady 3. 12. 2019, **zamítá.**

- II. Ve zbytku se rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 25. 9. 2023 č. j. 3766371/23/3202-80548-805096 **zrušuje** a věc se v tomto rozsahu **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Alfréda Šrámka, sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 27. 11. 2023 se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně vyhověno námitce žalobce a napadený úkon – vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 20. 12. 2021, č. j. 4338493/21/3202-80548-805096, byl žalovaným částečně změněn.
2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť žalovaný překročil oprávnění opětovně rozhodnout o přeplatku žalobce, když v novém rozhodnutí o námitce vypořádal celý přeplatek ve výši 4 787 533,25 Kč, přestože Krajským soudem v Ostravě bylo rozsudkem ze dne 3. 8. 2023, č. j. 25 Af 24/2022-42, první rozhodnutí zrušeno jen co do přeplatku na dani ve výši 244 050 Kč. O převedení přeplatku ve výši 4 543 483,25 Kč tak bylo již vydáno první rozhodnutí o námitce, které v tomto rozsahu krajským soudem zrušeno nebylo.
3. Dále žalobce doplnil, že proti výroku II. označeného rozsudku krajského soudu (jímž byla ve zbytku žaloba zamítnuta) podal kasační stížnost, o které dosud nebylo rozhodnuto, a proto i v nyní projednávané věci setrvává na své žalobní argumentaci uvedené již ve věci č. j. 25 Af 24/2022-42. Tato se týká stanovení okamžiku, ke kterému v případě žalobce lze použít přeplatek na úhradu jiných daňových povinností.
4. Následně žalobce citoval stěžejní argumentaci soudu z rozsudku č. j. 25 Af 24/2022-42 (bod 4.7 žaloby) a v bodu 4.8 žaloby na ni reagoval tak, že přeplatek na dani podle něj existoval ke dni 24. 8. 2017, tento se žalovaný pokusil nezákonně použít na jiné nedoplatky žalobce. Minimálně mezi 25. 10. 2017 až 9. 9. 2021 byl přeplatek použit na úhradu daňových nedoplatků z titulu dodatečně doměřených DPH (pohledávek nikoliv za majetkovou podstatou) a nikoliv na daňové nedoplatky vymezené v aktuálně napadeném rozhodnutí (pohledávky za majetkovou podstatou). V téže době tak přeplatek nemohl být použit na úhradu zapodstatovaných nedoplatků. Fiktivním použitím přeplatku se zpětnou účinností se tak správce daně pokusil vyhnout úroku z vratitelného přeplatku.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že napadeným rozhodnutím odstranil krajským soudem vytýkaný nedostatek spočívající v absenci výroku ke 2 převodům z celkových 87 převodů, o kterých pojednávalo odůvodnění zrušeného rozhodnutí. Zdůraznil, že ve zbytku se soud ztotožnil s argumentací žalovaného. Vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 20. 12. 2021 představuje zákonem upravený postup, který nevyžaduje vydání rozhodnutí. Proto, ačkoliv tedy správce daně evidoval ke dni 30. 8. 2017 přeplatek, tento byl v průběhu let 2017 až 2020 konzumován jednotlivými nedoplatky, právě s ohledem na zákonné ustanovení § 154 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*daňový řád*“), neboť nastala zákonem předpokládaná situace, tedy vznik nedoplatků po

vzniku přeplatku. Výrok napadeného rozhodnutí se tak od výroku původního rozhodnutí liší toliko doplněním výše uvedených převáděných částek přeplatku. Opětovným rozhodnutím o celém přeplatku i přes existenci účinného rozhodnutí co do rozdílové částky 4 543 483,25 Kč nedochází k zásahu do právní sféry žalobce. Žalovaný tak ve svém postupu respektoval právní názor krajského soudu vyjádřený v rozsudku č. j. 25 Af 24/2022-42.

6. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 20. 1. 2022 žalobce uplatnil námitku proti úkonu správce daně ve smyslu § 159 daňového řádu. O této námitce rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 5. 2022 č. j. 2701971/22/3202-80548-805096. Toto rozhodnutí žalobce následně napadl žalobou ve správním soudnictví. Ve věci rozhodl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 3. 8. 2023, č. j. 25 Af 24/2022-42, tak, že napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pokud jím byl žalobce vyrozuměn o převedení přeplatku na dani ve výši 244 050 Kč na úhradu nedoplatku blíže neurčené daně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Ve zbytku soud žalobu zamítl. Předmětný úkon správce daně, který žalobce v daňovém řízení napadal, je vyrozuměním o převedení přeplatku ve výši 4 787 533,25 Kč informujícím žalobce na úhradu jakých konkrétních nedoplatků daně byl vykázán přeplatek převeden. Žalobou nyní napadené rozhodnutí tak obsahově následuje po krajským soudem částečně zrušeném původním rozhodnutí o námitce žalobce.
7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.
8. Podle ustanovení § 101 odst. 4 daňového řádu lze přiznat stejné právo nebo uložit stejnou povinnost ze stejného důvodu témuž příjemci rozhodnutí pouze jednou.
9. Podle ustanovení § 154 odst. 2 daňového řádu správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle odstavce 4. Není-li takového nedoplatku, stává se přeplatek vratitelným přeplatkem a zůstává jako platba na dosud neuhrazenou daň na osobním daňovém účtu, na kterém je evidován. Pokud existuje odůvodněný předpoklad, že dojde ke vzniku povinnosti uhradit daň na stejném osobním daňovém účtu, přeplatek se na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu nepoužije; to neplatí, pokud daňový subjekt o takové použití přeplatku požádá.
10. Podle ustanovení § 154 odst. 5 daňového řádu o převedení přeplatku podle odstavců 2 a 4, jehož výše přesahuje částku 1 000 Kč, se daňový subjekt vyrozumí. Za den úhrady nedoplatku převodem přeplatku se považuje den, který následuje po dni vzniku přeplatku, pokud tento nastal po dni vzniku nedoplatku; jinak den vzniku nedoplatku.
11. Pokud se týče první žalobcovy námitky ohledně překročení předmětu řízení, soud konstatuje, že tato je zcela důvodná. Žalovaný nesprávně rozhodl o celém přeplatku, přestože krajský soud zrušil rozsudkem č. j. 25 Af 24/2022-42 předchozí rozhodnutí žalovaného o námitce č. j. 2701971/22/3202-80548-805096 pouze co do přeplatku na dani ve výši 244 050 Kč na úhradu nedoplatku blíže neurčené daně. Ve zbytku tak toto rozhodnutí o námitce zrušeno nebylo a podle výše citovaného § 101 odst. 4 daňového řádu nemohl žalovaný rozhodnout opakovaně o totožném přeplatku téhož daňového subjektu.
12. Pokud se týče žalobcem uváděné argumentace již z věci č. j. 25 Af 24/2022-42, krajský soud opakuje argumentaci tam uvedenou, tedy že ke dni vzniku jednotlivých daňových

nedoplatků předmětný přeplatek existoval, a proto měl být správcem daně použit k jejich úhradě. Právní oporu pro uvedené stanovisko správce daně spatřuje v ustanovení § 154 odst. 5 daňového řádu, věta druhá. Použil-li správce daně přeplatek na úhradu nedoplatku, vzhledem ke dni vzniku nedoplatků po dni vzniku přeplatku, nemohl jinak než použít přeplatek až ke dni vzniku nedoplatku, jak předpokládá předmětné zákonné ustanovení. Vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 20. 12. 2021 je zcela logickým a správným postupem správce daně, neboť převedení přeplatku na nedoplatky na jiných osobních daňových účtech či u jiného správce daně představuje zákonem upravený postup, který nevyžaduje vydání rozhodnutí, jak ve svém rozsudku ze dne 31. 8. 2017, ve věci sp. zn. 4 Afs 119/2017 a také v rozsudku ze dne 22. 5. 2018, sp. zn. 9 Afs 177/2017, konstatoval Nejvyšší správní soud. Proto, ačkoliv tedy správce daně evidoval ke dni 30. 8. 2017 přeplatek, tento byl v průběhu let 2017 až 2020 konzumován jednotlivými nedoplatky, právě s ohledem na zákonné ustanovení § 154 odst. 5 daňového řádu, neboť nastala zákonem předpokládaná situace, tedy vznik nedoplatků po vzniku přeplatku.

13. Pokud se jedná o argumentaci žalobce (body 4.8 a 4.9 žaloby) navazující na předchozí rozsudek krajského soudu č. j. 25 Af 24/2022-42, jedná se v zásadě o argumentaci kasační a k tomu soud uvádí, že na svém výše uvedeném odůvodnění setrvává.

14. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 142 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“), když žalobce byl v řízení procesně v převážné části úspěšný, neboť napadené rozhodnutí bylo zrušeno s výjimkou části výroku týkající se 2 částek v souhrnné výši 244 050 Kč z celkových 4 787 533,25 Kč a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek		3 000 Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátem		
Ⓜ)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)	
	1) příprava a převzetí věci	§ 12 odst. 4	
	2) sepis žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb.	6 200 Kč
Ⓜ)	pašální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. Ⓜ)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč
Ⓜ)	Daň z přidané hodnoty 21%	§ 57 odst. 2 s. ř. s.	1 428 Kč
	<i>Celkem</i>		<i>11 228 Kč</i>

16. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to podle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Ostrava 18. dubna 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu